

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074451168/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

178 ULYSSES V. ITHACIA OG DEN STUNDESLØSE.

sig paa Scenen, hilses han af Latter og Klap fra de Skarer, der vænnedes til at se den altid rede-bonne Komiker gaa i Døden for dem. Teatret forlanger altid den samme unge Tjeneste af ham; hvor der forefalder udsat Post, skydes han frem. Han *skal* more, han skal synge, danse, bræge, brøle i Vaudeville, Lystspil, Farce, Operette. Og saa midt i denne eilevilde Lystighed er der ligesom noget, der klikker — et Øjeblik hvor der, aandeligt talt, bliver stille midt i Støjen. Da siger de gamle Kendere og Kendinger til sig selv: Poulsen vil skabe den gamle Saga om igen, frembringe paany den unge Lystighed, som døde omkring de tilbagelagte fyrretyve Aar; det lykkedes ikke, han fortærer sig selv. Nu er Resignationens og den skraanende Alders Tid inde, hvorfor bryder han ikke sit Talent nye Veje, hvorfor arbejder en udmærket Kunstner med bortflygtende Stemninger?

Dette var da Grunden, hvorfor Oldfux mislykkedes for Hr. Olaf Poulsen, der ikke længer kan blive den smidige Skælmsnester: andre Tider, andre Roller.

Den tredje Hovedrolle i *Den Stundesløse* udførtes af Fru Sinding. Hun fik Held, skønt hendes egen Nervøsitet forstørredes af Hr. Schrams Usikkerhed. Men Fru Sinding erhvævede sig med Aarene en usnærpet Foragt for megen byklersk Hokusfokus, og herigennem naaede hun at spille Dorine i *Tartuŕe* langt bedre, end Rollen udførtes

i denne Generations Tid. Hun overgaar langt Fru Jacobson, og hun overstraler sine Medspillende med Undtagelse af Hr. Mantzius, der udmærker sig som Orgon, og delvis Hr. Emil Poulsen, hvis Tartufe dog aldrig har faaet fast Form. Saa god som Dorine var Pernille ikke, men Rollen naar jo heller ikke i Bredde og Vid den Molièreske Soubrette, og i hvert Fald Fru Sinding kunde ikke alene løfte *Den Stundesløse*. Dette var sat i Scene af Hr. Pietro Krohn, hvis altfor optagne Tid ikke levnede ham Lejlighed til grundigt Studium af Stykket. Hver af de Agerende trak til sin Side, og Spillet gik hvert Øjeblik i Stykker.

Saaledes blev *Den Stundesløses* Opførelse kun et Vidnesbyrd om, at det kgl. Teater ikke havde anvendt den fornødne Betænkksomhed paa den eneste Holbergske Indstudering, som Sæsonen kendte.

Af Holberg opførtes desuden:

Den forvandlede Brudgom 1 G.

Den Vægsindede 3 G.

Det sidste Skuespil nedarvedes fra ifjor, hvor Fru Bloch med Finhed og Kløgt, men famlende prøvede sin Ævne i Titelrollen. Hendes Lucretia og Fru Sindings Pernille er alt, hvad Sæsonen rummer af Holbergske Skuespilkunst fra Teatrets unge Kræfter.